

L'ESCOLA DEL FUTUR

Estem a l'any 3025, la IA domina el món. L'empresa William Smart Robot fabrica robots que ens ajuden a fer les feines de casa, condueixen els nostres cotxes, cuiden els nostres fills i també són els nostres mestres.

Els nens i nenes, cada dia al matí, agafen les seves bicicletes voladores per arribar l'escola. Les escoles, que es troben enmig de grans boscos, són cúpules de vidre situades en plataformes flotants. Dins de les cúpules es troben arbres, plantes i fins i tot cascades.

Quan els nens i nenes arriben a l'escola van cap a les classes, denominades sales blanques. Les classes amb grans finestres que donen als jardins de la cúpula no tenen ni taules ni cadires. Només quan les necessiten, les taules i cadires apareixen del terra.

Els mestres són robots blancs, de la mida d'un adult, amb rodes en lloc de peus, ulls negres i un nucli de color verd en el pit que és la seva bateria.

Aquests mestres són amables i utilitzen els seus ulls per projectar hologrames en tres dimensions que serveixen per explicar les classes. Cada nit, els robots mestres van a unes grans neveres on s'endollen pel seu nucli verd i carreguen les bateries.

Al matí, quan els nens i nenes arriben a l'escola, es preparen en fila per agafar uns auriculars sense cables que es posen a les orelles i aquests, connectats al seu cervell, els permeten escriure tot el que pensen en les seves tauletes digitals completament transparents.

Quan arriba l'hora del pati, els alumnes van a grans espais buits i blancs controlats per ordinadors. Aquests ordinadors permeten programar el pati segons el que volen els nens: un camp de futbol, uns tobogans gegants o una piscina.

Els menjadors, on els cuiners també són robots, tenen tubs en el sostre que serveixen per portar el menjar de la cuina a les taules on hi ha els nens i nenes i el menjar són cubs de massa gris viscosos amb el sabor de cada plat: sopa, macarrons, crema de verdures o peix.

Quan acaba el dia, els robots mestres posen deures als nens i nenes i aquests els apunten en les pantalles que tenen enganxades en el seu braç esquerre i connectades al seu cervell.

Aquesta és l'escola del futur que jo m'imagino.

Marto

LA TEVA LLUM

Un dia, a l'escola Gravi, hi havia un nen que es deia Mohamed i copiava als exàmens, dictats, feina, jocs, etc. En Mohamed pensava que no tenia imaginació i, per això, copiava les idees dels seus companys i companyes.

Si a la classe proposaven fer un dibuix, ell es copiava del company del costat.

Si preguntaven a quin taller de Sant Jordi volia participar, ell escollia el mateix que el seu amic, tot i que li agradava més un altre.

Un dia va arribar un nen nou a l'escola que també copiava en tot. En Mohamed va veure que, cada vegada que imitava als altres, perdia color: s'estava tornant **TRANSPARENT!!!**

En Mohamed li va dir:

- T'estàs tornant transparent! No ho veus?

I el nen nou li va dir:

- Però tu també ets transparent.

En aquell moment en Mohamed es va mirar a si mateix i es va adonar que també era transparent.

- Tu per què còpies els altres? - va preguntar el Mohamed.
- Perquè em fa por dir les meves idees, crec que no seran prou bones i no agradaran als altres - va contestar el nen nou.

Lavors, en Mohamed, li va proposar fer un pacte: expressar les seves pròpies idees. A partir d'aquell moment, cada vegada que algú proposava una activitat, ells eren els primers en escollir el que ells volien, i van deixar de copiar els altres.

A poc a poc, en Mohamed i el nen nou van recuperar el seu color, i es van tornar lluminosos. Els seus companys, en veure com brillaven els van dir:

- Oh! quina llum més maca!

En Mohamed va descobrir que tenia imaginació i que les idees pròpies donaven a cadascú un color diferent.

Lewandovsky